

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112214493
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2112214493.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobkyne: X. B., nar. XX. Y. XXXX, bytom K. XXX/X, V., zast. splnomocnencom: JUDr. Roman Cibulka, advokát so sídlom Trnava, Hlavná 13, proti žalovanému: Slovenský poľovnícky zväz, regionálna organizácia Trnava, IČO: 00 418 714, so sídlom Vajanského 19, Trnava, zast. splnomocnencom: JUDr. Imrich Hrebíček, advokát so sídlom Vajanského 7, Trnava, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 4C/117/2012-224 z 9. mája 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 4C/117/2012-224 súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 78 ods. 1 a 2, § 79, § 160, § 181, § 194 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C. s. p.“) ako aj poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR.

2. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa sa domáhala určenia, že nehnuteľnosť - poľovnícka chata nachádzajúca sa v k. ú. V. so súpisným číslom XXXX, postavená na parc. č. 6984, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Hlohovec patrí do dedičstva po nebohom N. B., rod. B., nar. XX. J. XXXX, zomr. XX. B. XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, naposledy bytom K. X, V., štátnom občanovi SR. Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 12.10.2010 právoplatným dňom 28.10.2010 sp. zn. 6D/1270/2009 (č. l. 156-158) súd zistil, že v dedičskej veci po nebohom N. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v V., K. XXX/X, zomr. XX.XX.XXXX v X. - B. T., r.č. XX-XX-XX/XXX sa viedlo dedičské konanie na Okresnom súde Piešťany pod č. k. 6D/1270/2009, Dnot 67/2010. Zo zákona dedičmi po poručiteľovi boli manželka X. B. - žalobca, syn Y. B., dcéra T. V. rod. B., syn N. B. a syn O. B.. Dedičia dedičstvo prijali, uzatvorili dohodu o vyporiadaní dedičstva s tým, že celý majetok poručiteľa nadobúda do vlastníctva - žalobkyňa v celosti k majetku poručiteľa bez povinnosti výplaty ustupujúcim spoludedičom. Súd mal za to, že v danej veci sa jedná o definovanie vlastníckych pomerov k nehnuteľnosti a vyriešenie tejto otázky sa dotýka spoločných práv a povinností všetkých účastníkov konania o dedičstve. V konaní pred súdom preto podľa povahy veci treba považovať všetkých tých účastníkov za nerozlučných spolovníkov. Otázka, ktorú súd v predmetnom konaní riešil bola už v minulosti Najvyšším súdom SR riešená, keď z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.7.2000 sp. zn. 3Cdo/131/1999, ktorý bol v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR publikovaný

ako R 65/2003 sa uvádza, že pre sporové konanie v zmysle § 175k ods. 2 O. s. p. treba považovať všetkých účastníkov konania v dedičstve za nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 O. s. p., a to ako na strane žalobcov, tak i na strane žalovaných.

3. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil, že pokiaľ poručiteľ zanechal viac dedičov, sú v období od smrti poručiteľa až do vyporiadania dedičstva právoplatným rozhodnutím považovaní za spoluvlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení spoločne a nerozdielne. V konaní o určenie predmetu dedičstva majú z týchto dôvodov postavenie tzv. núteného spoločenstva (nerozlučných spoločníkov) v zmysle ust. § 78 C. s. p., teda účasť všetkých dedičov v konaní je nevyhnutná. Nakoľko na strane žalobcu nevystupovali všetci oprávnení dedičia, súd žalobu z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie daného skutočnosťou, že stranou tohto sporového konania neboli všetci tí, ktorí ňou mali byť a s poukazom na § 78 C. s. p. zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p., keď podľa výsledku konania bol žalovaný v spore v celom rozsahu úspešný, preto mu voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súd prvej inštancie uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Je pravdou, že po nebohom manželovi boli dedičia aj jej štyri deti, avšak tie sa vzdali dedičstva v jej prospech, v dôsledku čoho sa ona jediná stala oprávnenou dedičkou, a tým pádom aj jediná oprávnená podať žalobu. S jedným z dedičov po nebohom manželovi vedie dlhodobý súdny spor, preto si nevie predstaviť ako by dokázala zabezpečiť, aby tento vstupoval na jej strane ako žalobca. Naliehavý právny záujem odôvodňuje tým, že pokiaľ by príslušný katastrálny odbor zapísal jej nebohého manžela ako vlastníka spornej nehnuteľnosti, mohlo by potom následne prebehnúť dodatočné dedičské konanie.

6. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný s návrhom na potvrdenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ako vecne správneho. Namieta aktívnu legitímáciu žalobkyne v spore, žalobkyňa nepreukázala právny nárok na určenie práva k nehnuteľnosti. Nebohý manžel žalobkyne nikdy nebol vlastníkom spornej nehnuteľnosti, čo jednoznačne vyplýva z priložených listov vlastníctva. Žalovaný tiež namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu, nakoľko z príslušného LV č. XXXX vyplýva, že on nie je vedený ako vlastník spornej nehnuteľnosti. Skutkové tvrdenia, rovnako tiež stále upravované žalobné návrhy sú zmätočné. Skutočnosť, že žalobkyňa sa o spornú nehnuteľnosť stará a užíva automaticky neznamená nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním.

7. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

9. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod spisovou značkou 4C/117/2012 je žaloba o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, ktorou je poľovnícka chata nachádzajúca sa v kat. úz. V., súp. č. XXXX, parc. č. 6984, zapísaná na LV č. XXXX, vedená na kat. úrade

Okresného úradu Hlohovec. Žalobkyňa sa domáha, aby súd určil, že predmetná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po nebohom manželovi N. B., nar. XX. J. XXXX, zomr. XX. B. XXXX, naposledy bytom K. X, V.. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol dôvodiac nedostatkom aktívnej legitímácie na strane žalobkyne, keď v konaní na strane žalobkyne mali vystupovať všetci oprávnení dedičia ako nerozluční spoločníci. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, že sama žalobkyňa bez účasti ďalších oprávnených dedičov po poručiťovi neb. N. B. bola aktívne legitimovaná na podanie žaloby v tomto konaní. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

10. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu, i keď z iného dôvodu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že si je vedomý, že záväznosť konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyplýva pre všeobecné súdy priamo zo zákonnej úpravy. Je však potrebné akcentovať, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09).

12. V zmysle ust. § 460 O. z. sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiťľa. Nadobudnutie dedičstva je úhrnným prechodom všetkých práv (aktív) a povinnosti (pasív) poručiťľa do majetku dediča za predpokladu, že smrťou nezanikajú alebo neprechádzajú na ďalšie subjekty inak, než podľa objektívneho dedičského práva. Ide o tzv. univerzálnu sukcesiu.

13. Nemožno ale opomenúť skutočnosť, že právna úprava dedičského práva sa riadi princípom ingerencie, resp. účasti štátu pri nadobúdaní dedičstva. Uvedené sa prejavuje tým, že konanie o dedičstve možno začať i bez návrhu a súčasne, že po každom poručiťľovi musí byť dedičstvo prejednané v rámci zákonom upraveného dedičského konania. V dedičskom konaní musí byť tiež prejednaný majetok, ktorý v pôvodnom dedičskom konaní nebol známy alebo zistený. Z tohto stavu k nadobudnutiu dedičstva nepostačuje iba smrť poručiťľa, ale v zmysle zákona sa vyžaduje, aby o dedičstve poručiťľa bolo rozhodnuté v dedičskom konaní. Na základe rozhodnutia o dedičstve sa dedičstvo potom nadobúda s účinnosťou ku dňu smrti poručiťľa. Vzhľadom na existujúci právny stav v dobe od smrti poručiťľa a až do rozhodnutia o dedičstve v dedičskom konaní tu nie je istota, s akým výsledkom sa dedičské konanie skončí, t. j. kto sa stane poručiťľovým dedičom a ako bude dedičstvo vyporiadané medzi viacerými poručiťľovými dedičmi. Stav, ktorý v takomto prípade vzniká v období od smrti poručiťľa do právoplatného rozhodnutia o dedičstve sa prejavuje vo vzájomných vzťahoch dedičov k majetku patriacemu do dedičstva. Až do právoplatného rozhodnutia o dedičstve sa dedičia považujú za vlastníkov, resp. spoluvlastníkov majetku patriaceho do dedičstva a z právnych úkonov týkajúcich sa veci alebo majetkových práv patriacich do dedičstva, sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne, pričom ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa navzájom na týchto právach a povinnostiach podieľajú. V sporoch s inými osobami, ktoré sa týkajú veci alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sa uvedený vzťah dedičov k poručiťľovmu majetku prejavuje tým, že sa u nich jedná o nútené spoločenstvo (§ 78 ods. 1 C. s. p.), keď existencia tohto spoločenstva je vynútená hmotnoprávnou úpravou, nakoľko majú také spoločné práva a povinnosti, že rozhodnutie v spore sa musí vzťahovať na všetkých dedičov. Pri rozhodovaní o práve alebo povinnosti jedného z dedičov sa účinnosť a dôsledky rozsudku vzťahujú aj na ostatných dedičov (R 65/2003).

14. Podľa § 77 ods. 1 C. s. p. nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

15. Podľa § 78 ods. 1 C. s. p. nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

16. Z Osvedčenia o dedičstve po poručiteľovi N. B., nar. XX. J. XXXX, zomr. XX. B. XXXX, sp. zn. 6D 1270/2009, Dnot 67/2010-31 z 3. júla 2014, právoplatné dňa 28. októbra 2010 (založeného na č. l. 156 spisu) vyplýva, že ako zákonní dedičia v prvej dedičskej skupine po poručiteľovi podľa § 473 ods. 1 O. z. boli manželka (žalobkyňa v tomto konaní) a ich spoločne štyri deti: Y. B., T. V. rod. B., N. B., O. B.. Z osvedčenia výslovne vyplýva „...po zákonom poučení sa dedičia každý osobitne vyjadrili: Nežiadam poskytnutie lehoty na odmietnutie dedičstva, dedičstvo prijímam, žiaden z dedičov nie je nespôsobilí dedič...“. V rámci prejednávania dedičstva po poručiteľovi všetci oprávnení dedičia uzatvorili dedičskú dohodu, ktorou celý majetok v celosti (dedičstvo) nadobudla manželka poručiteľa, t. j. žalobkyňa v tomto konaní.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že po poručiteľovi N. B. bolo viacero dedičov ako je uvedené vyššie, vstúpili všetci títo do predmetného práva poručiteľa, a preto všetci do úvahy prichádzajúci dedičia tvoria tzv. nútené spoločenstvo v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení (nakoľko tu ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných) a musia byť označení ako sporové strany, či už na strane žalobcu alebo žalovaného. Súdne konanie svojou povahou vyžaduje, aby sa na ňom zúčastnili všetky tie subjekty (sporové strany), o právach a povinnostiach ktorých sa má konať. Pokiaľ ten, kto je dedičom po poručiteľovi nie je sporovou stranou sporového konania, nemožno pre nedostatok vecnej legitímácie vyhovieť žalobe o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po ňom. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že dedičstvo nadobudla v celosti žalobkyňa, ako sa mylne domnieva. Ani jeden z dedičov totižto dedičstvo neodmietol. Uzatvorenie dedičskej dohody má relevantný význam len pokiaľ ide o faktické nadobudnutie vlastníctva k majetku pozostalému, nemá však vplyv na ustálený okruh dedičov, ktorými boli v tomto prípade tak žalobkyňa ako aj spoločne štyri deti. Len kvalifikované odmietnutie dedičstva má tak hmotnoprávne ako aj procesnoprávne účinky, t. j. odmietnutím dedičstva stratí ten, kto dedičstvo odmietol postavenie účastníka konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/162/2005). Pokiaľ teda v konaní na strane žalobkyne vystupovala len táto sama, bez účasti ďalších oprávnených dedičov, ide o nedostatok aktívnej legitímácie, pre ktorú prekážku súd nemôže v konaní ďalej postupovať.

18. Odvolací súd poukazuje aj na správny postup súdu prvej inštancie, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, a to pokiaľ ide o poučovaciu povinnosť súdu vo vzťahu k účastníkom konania vyplývajúcu z ust. § 5 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v čase podania návrhu, akt. už § 160 C. s. p.). Tu dodáva, že všeobecná poučovacia povinnosť súdu sa vzťahuje na odstrániteľné vady podania, t. j. to, ako má strana sporu svoje nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie opraviť, resp. doplniť. Súd nemôže prekročiť zákonné hranice mandukáčnej povinnosti, pretože v takom prípade by išlo by o poučenie o otázkach hmotného práva, ktoré by bolo v rozpore s ústavnoprávnym princípom práva na spravodlivý proces narušením tzv. princípu rovnosti zbraní. Princíp rovnosti účastníkov v civilnom procese sa prejavuje v rovnosti ich procesného postavenia, rovnosti možností a šancí uplatňovať svoje procesné práva a procesné povinnosti. Pri vadách podania/žaloby preto súd nesmie pri poučovaní účastníka o oprave alebo doplnení podania z procesného hľadiska, poučovať účastníka aj o hmotnoprávných skutočnostiach, ktoré s takouto opravou súvisia. Poučenie o hmotnom práve nie je súčasťou obligatórnej ani fakultatívnej poučovacej povinnosti súdu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 12. 2011, sp. zn. 6 Cdo 125/2011, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 6. február 2013, sp. zn. 5 Cdo 345/2012 a ďalšie).

19. Vzhľadom na vyššie uvedený nedostatok, tzn. nedostatok aktívnej legitímácie sa potom odvolací súd ďalej nezaoberal, či žalobkyňa vzhľadom na charakter tohto konania - podanie určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., akt. už § 137 písm. c) C. s. p. preukázala, resp. nepreukázala naliehavý právny záujem na určení či tu právny vzťah je alebo nie je, keď preukázanie tejto podmienky je základným predpokladom úspešnosti v spore.

20. S poukazom na uvedené odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty žalobkyne nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a keďže nezistil ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal prihliadnúť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 1 C. s. p.), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

21. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C. s. p.), preto mu odvolací súd priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).